

سال تو مبارک !!!!!

کتاب تنها ماسکی است که از ما در مقابل ویروس
جهل و نادانی محافظت می کنند

چقدر دست هایی که از نگهداشتن نقاب خسته نمی شوند!

دو جوان ایرانی در مسابقات جهانی شطرنج؛ یکی با پرچم
فرانسه و دیگری با پرچم فرانز!

هر کسی دنیارو از دید خودش می بینه
حتی در بدترین شرایط نباش

وحشت گردن

متعدد شدن

تاآنجاکه می توانید زندگی کنید و فقط روی نکات مشت مرکز کنید.

حتی نلاش کند یا سومن قوه راه به
ماجرای بازار کنک؛ ارسال دعوت نام به
ریس قوه قضائیه از طرف کمیسیون
پهداشت مجلس شورای اسلامی!
نامه ای که امر ارسال و منتشر شده و
در پخش از آن تاکید شده: «... این سوال
در ذهن مردم ایجاد شده که چرا چنین
شد و در این میان مقصیر کیست؟ مراجع و
صاحب صلاحیت در این خصوص «استاد
ملی کرونا» است که ریاست آن باریس
جمهور محترم است. سومن نوروز،
کاملاً قابل پیش بینی و پیشگیری بود.
قانون مستولت مدنی و قانون مجازات
اسلامی بخش دیات در این خصوص
روشن است و به نظر من رسیده
تفصیر امنجنه ریاست تند می داند...»
مجاهدای وسیع که البته فعلاً دستگاه
قضای آن وارد نشده، اما تا همینجا کار
هم قابل تأمل و چه بسا موجب تأسف
است، نمونه عینی برای امان مثال
معروف که در ابتدای پخت اشاره کرد.
اتفاقی که اگر نوروز به شکل گیری موج
چهارم کرونا یعنی اخیر را با تمام توان
گردن هم بیناند: «رونده قرمز شدن
شهرها ربطی به سفرهای نوروزی ندارد.
این روند زمانی آغاز شده که هنوز
سفرهای نوروزی اتفاق نیافردا بود. پس
چرا ما فرم شدن شهرها را به سفرهای
نوروزی نسبت می دهیم، آن هم در
شرایطی که نوروز امسال فقیر یک
میلیون نفر به سفرت رفته اند؟»

یکی از این عرصه ها، دعوای دو وزارت گردشگری و بهداشت بود که
ظاهراً دو سرطی تعطیل شدن اشتبه
نوروز سودن و سالادر للاش هستند
باخت کرونا یعنی امسال نبود، اما به
تعطیل نوروزی امسال نبود، اما به
گردن هم بیناند: «رونده قرمز شدن
شهرها ربطی به سفرهای نوروزی ندارد.
این روند زمانی آغاز شده که هنوز
سفرهای نوروزی اتفاق نیافردا بود. پس
چرا ما فرم شدن شهرها را به سفرهای
نوروزی نسبت می دهیم، آن هم در
شرایطی که نوروز امسال فقیر یک
میلیون نفر به سفرت رفته اند؟»

این بسیارهایی که می بایست با پرهیز از
نمایشگاهی که از معاونان
کرونا کار بسیار همگین تر به نظر می
رسد گردشگری است در پاسخ به اظهار
نظر معاون وزیر بهداشت و حتی خود
وزیر بهداشت است. اظهار نظری برای
خلاصی از بسیار مستولت موج چهارم
کرونا که موجب شده مجلس شورای
اسلامی هم بعد از سکوت بسیار طولانی
مدت درباره کرونا، دست به کار شود
آن را نموده که این دستگاه کرده اند!

لحظه‌ای در خود نگر!

لحظه‌ای در خود نگر!
وقتی من بینیم الگوی جوانان ساسی مانکن و امیر تلو است و خالکوبن و سیگار کشیدن ارزش تلقی می‌شود، پس جای تعجب نیست که اصلات از میان برود.

عصرا برایان: فاروق خضری - جهان مدرن، جهان شنایاب و عجله و سرگرم است. همه در حال دیدن و مسابقه هستند بدون آنکه بدانند در بیچری کنند و شاید حتی ندانند که می‌توانند فکر کنند. اگر کمی دقت کنیم متوجه می‌شویم که تفکر از جامع انسانی رخت ندارد.

ایدتو لوزی، تبلیغات، فضای مجازی، عادات و رسوم و خواست دیگران، جای تفکر را گرفته است و مر چه بخواهد به خود آنها می‌دهند. پدیدن مان انسان از خود دور شده و به چیزهایی تن می‌دهد و باور بیدا می‌کند که خودش لحظه‌ای به آنها فکر نکرده است.

زان‌آگ روسو (فلسفه)، در کتاب قرارداد اجتماعی جمله‌ای دارد با این مضمون که «انسان آزاد آفریده شده است، اما همه جا در برده‌گی به سر می‌برد». از این جمله، تفاسیر زیادی موجود است و صاحب‌نظران علوم سیاسی و حقوقی روى آن مانور می‌دهند. اما می‌توان آن را به حوزه خصوصی و رفتارهای فردی نیز ترسی داد.

بر این اساس، انسان آزاد که در برده‌گی به سر می‌برد، در واقع برد

عادات و رسوم، سنت، خواست دیگران، ایدتو لوزی و تبلیغات شده است.

به همه چیز عادت کرده و رعایت به رفتاری و ایاز هر باوری بر حسب عادت است. در نتیجه چرا این انجام کارها و یا تبیث باورهای رانمی داند.

برگذگان عادات و رسوم، توانایی چون و چنان‌داند؛ فقط می‌پذیرند.

حتی دین و ایمان بسیاری از آن‌ها نیز از سر عادت است. تصور و فهمی از دین یا خدا ندانند و هر چه دارند بر اساس گفته‌های اطراف و دیگران و پیشینان است نه کندو کاو خودشان. به همین دلیل این همه حزب و گروه وجود دارد تا همه را برده‌گی بکشند و بر اساس خواست خودشان دین و خدا را برایشان تصریف کنند.

این همان ایدتو لوزی است. ایدتو لوزی نمی‌گذارد کسی فکر کند. فقط فرمان می‌دهد و بقیه باید تبعیت کنند. چند نفر از بسیاری از هر چه گفتند، پایینی های باید قبول کنند و دم نزند. این نزجر به تعصب و افراطی گری و بسیاری این جای نمود. کسی از صلاحیت و مشروعیت افراد و احزاب و گروههای سوال نمی‌کند چون

مغز آنها قادرست سوال و تجزیه و تحیل ندارد. دیگران بسیارهای آن‌ها فکر می‌کنند. فریب خودگان نگانی دانند که هر حزب و گروهی برای مبالغه عده‌ای خاص تأسیس می‌شود و امورهای هدف اکثر آنها اقتصادی و سیاسی است.

امروزه احالت دارد از بنی مروج و جامعه به سمت بسیاری و لنگاری

می‌رود. وقتی من بینیم تصویر و فلم جای توشه‌ها را گرفته و مطلعه و حتی نوشت به احالت از میان برود.

اگر مردم در حال فالو کردن بیچ کسانی هستند که فقط بی‌شعری و

بی‌اخلاقی ترویج می‌دهند. این مردم باعث شده‌اند گستاخانی به نزول و شهرت دست بپدا کنند و در کشورهای دیگر برای خودشان چند گزینه معرفه ایجاد کرده و به مردم بخندند. اگر مردم تشن سرگرمی‌های می‌شوند و لایک و فالو نبودند، باعث عرض اندام این شارلاتان‌ها نمی‌شوند. وقتی من بینیم تصویر و فلم جای توشه‌ها را گرفته و مطلعه و حتی نوشت به چند خط کوتاه تقلیل بپدا کرده و هر کسی ادعایی دارد، باید منتظر این عاقب بود.

ظاهره نیامان، عقده و حقارت خود را به خود دیگران می‌دهند و هر

روز عکس خود و فعالیت خود را برای دیگران به نمایش درمی‌آورند و زیر آن چند کلمه می‌نویسند که هیچ ربطی نیز از داشتن دین می‌شوند. بدین سان می‌بینم داشته‌ها با ارزش تراز دانسته‌ها می‌شوند.

شاید یکی از داشته‌های با ارزش برای افراد جامعه، فالوئر زیاد داشتن باشد. دور نیست روزی که در خواستگاری‌ها به جای آن‌ها فکر می‌کند. فریب

و تمدن نمایشی» نام می‌برد. فرهنگی که در آن سینما، ورزش، سیاست، روش‌گردانی، موسیقی، تقدیم و سرگرمی است نه اندیشه کشیده شده است. همه

چیزی برای تحریف و سرگرمی است نه تفکر و تأمل. میان مایگی و سطحی بودن حاصل این فرهنگ است و در آن همه یک شکل و فرم دارند.

همه به یک اندازه اطلاعات دارند، همه یک چیز را می‌بینند و می‌شوند و می‌گویند و به دنیا یک چیز را می‌بینند و می‌شوند.

سرگرمی خوب است اما وقتی تمام زندگی را در گیر آن کمی دیگر جایی برای تأمل و عقلاتی و حل مسائل خواهیم داشت. این نسل غرق در لذت،

توانایی مواجه ساخته خود و مکملات را دارد و نیز تواند تغییر کند. اگر

بخواهی آن‌ها را تغییر دهی، تنهایی موقع خواهی شد که خودشان خواهان تغییر باشند. یگانه داشت ارزشمند انسان توانایی تفکر است و

همی توانایی، انسان را از دیگر موجودات متمایز می‌سازد. تمام حرف

یک بار هم که شده از خود بررسید «من کنم و از دنیا چه می‌خواهم و

جایگاه من کجاست؟».

خود را طوری برورش دهد که از هر چه باور و تعصب و رسم موروثی است تهی شوید و بر اساس تفکر خود برورش باید. وقتی به خود آگاهی بررسید، آنگاه طعم خود بودن را مزه خواهید کرد و از هر چه به زور به خودشان داده‌اند رهایی می‌باید.

زندگی موگ ما در پشت نقاب

راه رفتن دیگران در حالیکه همگی کچ راه می‌رویم منقاد هستیم و می‌خندیم! راستی من مسلمان؟ نه مسلمان نیستم؟ من می‌سیحیم؟ نه می‌سیحیم نیستم، ارامی و

مادرمانی هستیم که همیشه منقاد هستیم اتفاق از قیمت مرغ و روغن گرفته تا قضیه ای بر جام و حتی قرارداد ۲۵ ساله جدید با چین! بدون اشرافی و بدون علم و بدون تخصیص به خم و چم ماجرا! صرف یا بد یا چشمایی بسته، دهنگ گشاد نماییم و سخنرانی کشم. شاید به آنچه که خود به آن منقاد هستیم، باز هم این می‌باشد، دیگر داده است. دوست

مادری همیشه انگشت اشاره‌ی مان را به نشان محکومیت به سوی دیگران دراز کیم. البته پیش از این ساله، زندگی مردم کشوری که در دو فاز مقاومت نفس می‌کند

خود جای بسیار سوال و انتقاد دارد، این تفاوت فاز به لحظه ظاهر در رسانه‌ی می‌باشد. نمودی که کند انسانهایی با شخصیت‌های نایاب و لایه ای که از خودشان در جلوی دورین و خارج از فضای دورین و در زندگی شخصی که کاملاً در آن مختار هستند.

آن تضاد رفتاری و گفتاری درین تمام کشور می‌جودد دارد، وقتی یک معلم وارد مدرسه و کلاس درس می‌شود خود واقعی اش را در پشت در راه رهای شود، وقتی یک گام‌وارد از اتفاقی هم واقعی و بازیگر بازدید می‌کند و با چهره‌ای که مورد تایید مدرسه است وارد می‌شود، وقتی یک گام‌وارد از اتفاقی هم واقعی و بازیگر بازدید می‌کند و شود خود واقعی اش را برای ساغانی رهای می‌کند، یک مجری هم واقعی و بازدید فضای رسانه می‌شود واقعی اش را رها کرده و در قاب تلویزیون با چهره‌ی متفاوت حاضر

مشیند و بسیاری از خودهای واقعی که به اجیار در پشت در راه رهای شود، وقتی یک گام‌وارد از اتفاقی هم واقعی اش را برای ساغانی رهای می‌کند و شویم عروسکی بزرگ شده با سلیقه‌ی دیگران، که مورد تایید خودمان است!

رفتار و خداهایی را حادث می‌شوند، عده‌ای را در می‌کشیم، عده‌ای را... آرای امرورز در گذهای متفاوت و متعدد دارد ما در تعارض به سر می‌بریم، این از خلاصه دیگر نیست، آخرین آزاده هم خواهد بود... چقدر

آزاده‌ای دیگر در اطراف ما هستند که بی رحمانه و بی‌کاره از جهان است و متابی می‌شوند، چند شخصیتی... که مخصوص این جهانی‌ها خاص از جهان است و متابی ندارد. حال یا بایم از معلم، مجری، مسوول، گام‌وارد و هر شخصی دیگر با چهاره‌ی متفاوت انتظار صداقت و یک‌نگنی داشته باشیم؟ وقتی کار از همان آغاز می‌لگد آن

مشیند و بسیاری از خودهای واقعی که به اجیار در پشت در راه رهای شود، وقتی یک گام‌وارد از اتفاقی هم واقعی اش را برای ساغانی رهای می‌کند و شویم عروسکی بزرگ شده با سلیقه‌ی دیگران، که مورد تایید خودمان است!

را چه ایدی به درخشش، موقفيت و تائیر منشی باید داشته باشیم؟ و اینگونه می‌شود

دیگران را نیز در دام تیره و سیاه زنجیر و تاپک ذهن خود به بند کشیده ایم، دوست داریم حال همه خراب باشد و در ظاهر آرزوی حال خوش برای هم لفکشی می‌شود، این زمان، ما آزاده‌ای داریم آزاده دیگر نیست، آخرین آزاده هم خواهد بود... چقدر

چند قطبی، چند شخصیتی... که مخصوص این جهانی‌ها خاص از جهان است و متابی ندارد. گرفته حاصل شده است و امروز بزیر همان مشکلات فهرست می‌شود

که از ۷۰ تا ۸۰ سال قبل وجود داشته است.

احمدی نژاد در تبیین ضرورت های اسلامی حل مشکلات گفتند: اویین

اصل در مقام اداره کشور این است که باید معلم باشد در داخل

اقتصاد، سیاست، فرهنگ و اجتماع چه کسی تصمیم گیر است و مستولیت تصمیمات نیز با کیست؟ والله تجربه نشان داده است که بهترین طرح ها هم از سیر مجلسی با این کیفیت و این نظام

تصمیم‌گیری، راه به جای نمی‌برد.

استاد داشگاه علم و صنعت ازوه: یکی از این اقدامات دولت قبل

دادن سهام عدالت به مردم بود که باید معلم باشد در داخل

سیستم به دنیا داشت و مانند یک نبرد سنگین بود، اما نظرم از

دستشان در رفت زیر ارادت های آن فحش می‌داند. این اخراج هم دیدند

دیدند اوضاع خیلی خراب است، البته آن را به حساب خودشان گذاشته اند که از نظر

زیانی ندارد، ما حاضریم همه چیز را به نام آنها بینم و مجدهشان

را هم بازیابی کردند که از این اقدامات باید از این افراد خودشان بود، و هم کشور زمین

می‌خورد زیر هم راههای را بسته بودند، در حالی که در قانون قیل از

آن دولت از اختیار کامل و مستولیت این اقدامات بود اما مجلس،

کشور نداشت! دیگری می‌گوید من خودی نوشتم که این مصوبه از صفر کرد! من به

از کسی نمی‌توسم می‌گویم فنور عدم بزودی در خواهد رفت احمدی نژاد: مملکت را به فلاکت کشانده‌اند و مردم دارند در فقر دست و پا می‌زنند.

احمدی نژاد خطاب به طاغوت‌ها و مستکبران عالم گفت: این اشتباه بزرگی است که فکر کردند که می‌توانند ملت ایران را در این سطح

نمودند و بزرگی است که فکر کردند که می‌توانند این اتفاق را بیشتر بسیاری از این مشکلات

برگزار شد، طی ساختن از همان مانع برای پیش‌رفت از خواهد بود، همچنان

از حرفهایی از این اتفاق را بسیاری از این مشکلات

که از زندگی اتفاقی داشتند و این اتفاق را بسیاری از این مشکلات

که از زندگی اتفاقی داشتند و این اتفاق را بسیاری از این مشکلات

که از زندگی اتفاقی داشتند و این اتفاق را بسیاری از این مشکلات

که از زندگی اتفاقی داشتند و این اتفاق را بسیاری از این مشکلات

که از زندگی اتفاقی داشتند و این اتفاق را بسیاری از این مشکلات

که از زندگی اتفاقی داشتند و این اتفاق را بسیاری از این مشکلات

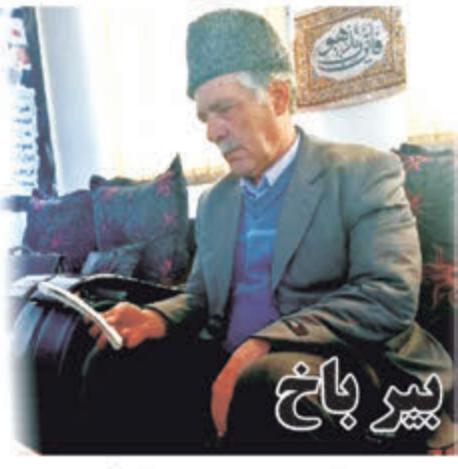
که از زندگی اتفاقی داشتند و این اتفاق را بسیاری از این مشکلات

که از زندگی اتفاقی داشتند و این اتفاق را بسیاری از این مشکلات

که از زندگی اتفاقی داشتند و این اتفاق را بسیاری از این مشکلات

که از زندگی اتفاقی داشتند و این اتفاق را بسیاری از این مشکلات

که از زندگی اتفاقی داشتند و این اتفاق را بسیاری از این مشکلات

با هار او لمالیدی

مهدی داداش زاده گجوت
طائل ماقلوو

فیش داهها گنتمه لیدی بیرده باهار او لمالیدی
گنهه گول بوه سینه غنجه سوار او لمالیدی
بوردوها ایستن گونش بیرده ایشیق ساچمالیدی
بو سو بوق قار اریب تیره و تار او لمالیدی
بره نیب باغ چچیگ سبزه پاسیلانادادر
اورادا ستره چیخان نگار او لمالیدی
وئره جک با غدا پنهان بار گنده زولفون او جونو
اونو گور جک بو گونول زار و نزار او لمالیدی
آشیریب سازنی (شاهرخ) دو توب الده جالاجاق
بو هنرمند بیزین لری وار او لمالیدی
باری دیندیرمک اولا فلربین تغیر الله من
آمسا اولو آراد قول و فرار او لمالیدی
تلدم آخر منی اولدوردو وصالین هوسی
دنده هر عاشق اولان در ده دجاجار او لمالیدی
پیر زامان (اصلی - کرم) دوشدو دله ایندی ده من
هر زامان آبریجا بیر عاشق زار او لمالیدی
بو طرفدن گلبر عاشق او طرفدن ده گلدر
سانما کنی بو لکین چرخن بکار او لمالیدی
ای کونول تک لیگه دوز چون بلده دیر رس زمان
فو گر ک تک دولات، دورنا قاطار او لمالیدی
بلریندن منه نولار و تره سب بیر او بوجو
بسه ای عشقینی نا اهله و تربیت زای الله مه
اونو صرف اتنمک ایجون الده عیار او لمالیدی
دندهم او چهره ی ماهینه زنخدان نه دی ؟
دندهی هر بیر پادانیقدا هزار او لمالیدی
آبریلبیب زولفون او جو آغزینی دو توش بونه دی ؟
دندهی هر خزنه ده بیر سحر بیلی مار او لمالیدی
دندهم ای جان داهای بیخ در ده دوزوم نیله می ؟
دندهی (طائل) دل عاشقده قرار او لمالیدی

علیوضا قاسم زاده
«دهدار»

نازین نازیله آلدین بو نازیک جانیمی نازدان
سانکی بیر نعمه نی، مطرقب قوبابر عیشه لی سازدان
قالدی (قدقا) ده موذن گوردو قد مقامین ای گول
آیازا سویله دیم اسمه نگارین ساجینا دیمه
قفاریش چو خلو غمیم سندوه اولان ذره جه عشقه
نیمه بیر کیممه آیرمیر آژی جو خودان جو خو آزادان
کاش گزرو ب لذت آزادین نشجه آغیلر سنه کوتلوم
گزز پاشیم الفالانیب تعیلم آلر ایندی آیازدان
اوره گن بوزداغدیر، ناله و افغانیمه بانیر
کم گزرو ب ولگان او لا جالحالاتا او دچیخا بوزدان
«دهدار» ایست آلا در مانیتی اول دوزو دو داغدان
آجیانی باره لرین در دینه، درمان الده دوزدان

استاد شهریار

بن تو ای دل نکند لاله به بار آمده باشد
ما در این گوش زندان و بیهار آمده باشد
چه گلکی گر نخوردش به شیش بليل شیدا

چه بهاری که گلش همدم خار آمده باشد

نکند بی خبر از ما به در خانه پیشین

از دل آن زنگ کدورت زده باشد به کناری

باز با این دل آزره کنار آمده باشد

بار کورفته به قهر از سر ماهم زر مهر

شرط باری که به پرسیدن بار آمده باشد

لاله خواهمن شدنش در چمن و باغ که روزی

به تماسی از آن لاله عذر آمده باشد

شهریار این سر و سودای تو دانی به چه ماند

روز روشن که به خواب شب تار آمده باشد

فرخی سیستانی

چون پرنده گلگلون بر روی بند مرغزار

پرینان هفت رنگ اندر سر آرد کوهسار

خاک را چون ناف آهون مشک زایدی فیاس

بیدرا چون بر طوطی برگ رویدن شمار

دوش وقت نیم شب بیهار آورد باد

حیدا باد شمال و خرما بیهار

بادگویی مشک سوده دارد اندر آستین

باغ گویی لعبان جلوه دارد در کنار

ارغوان لعل بدخشی دارد اندر مرسله

نترن لو لوی للا دارد اندر گوشوار

تا بر آمد جامه های سرخ هل بر شاخ گل

بنجده های دست مردم سر بر گون کرد از جنار

راست پنداری که خلعتنای های نرگین باقند

با غهای بر نگار از داغگاه شهریار

پر س و فتن در راه و های داد گستری با سیل جمعیت رو برو

هستید چه فکر می کنید بگذارید من حقیقت را بگویم هر

فریدی که قدم به مکان باد شده گذاشته خودش بهتر می داند

چقدر حق و چقدر ناحق هست . عده ای مظلوم ندبه

حقوق فرشان تجاوز شده برابر اعاده حق خود آمده اند عده ای

ناحق، تجاوز گر و پایمال کننده حقوق دیگران زور بگویند و

حقوق دیگران تجاوز بکنند و غیره... نه من این شهر رانی

خواه شهربی که آمد هایش ، انسان باشد و قاعده حقوقی

فریدی و اجتماعی خود؛ خلاصه هی بهانه های این است

که تو از یاد نمی روی . احسان میکنم گاهی باید روزها

یشنتر زندگی کرد چون هر زخمی شب هنگام سر باز من کند

برای خلی از انسانها شب سکوت نیست

بلکه تازه آغاز فریاده است آغاز حمله

ی درده است، شروع هزاران سوال از

خود است چرا من؟ چرا من؟ افکار

مثل هزاران مور و ملح بر وجود

حمله می آورند انگار به شهر گذاشان

رفته ای و صدها انسانها گرسنه بر

بسه نانی که در دست داری حمله می

کنند سر دت می کنند و تبدیل به

خشنگی هست و سر پناهی کوچک!

مارس عزا برای آنها یکه بدون حکم و بدون گناه میکند

زنگی بد، سرگردان، عذاب آرزو و بیانگر هستند همچون

فرزندان طلاق، فرزندان کار...

مارش عزا برای آنها یکه تفریح و شادی خود را در دودهای

مشتعل کنند و بیانگر میدانند

از انسانها حال دلشان را بریسم همان دلی که طبین ناله

است و رساندش فرید! چه دنیای بر از و رمزی دارد این

دل می طبل تازگ شود، دل می بندد، دل می کند، من نالد

می سوزد، فهر می کند، عاشق می شود، نیک می شود،

می شکند، می گیرد، می گردید، می لرزد، دلبری می کند،

می طبل و می برد عجب اینکه وقتی می برد

انگیز اذان مرحوم مؤذن زاده آذان مشهور «کیرا

کبیرایش» تم را می لرزاند سکوت من کنم گوش جان می

سازم به این ندای ملکوتی بعد از آن چشم به افق می دوزم،

آجیا که آسان بر له های خاکی و چروکده زمین بوسه می

زند و از ایلادی این بوسه های سرده و پس روح افق خونی

دوست گذشت از این بوسه های سرده و پس درگاه است

نمايان میگردد و خورشید طلوع من کند و طلوع را میدانم

زنگی خود می دانم احسان میکنم گاهی شدید رای

آرزو های ما، برای بیرونی زنده بودن ما...

چیزی از طلوع نمی گذرد بازم برسی در مغز شکل من

گیرد برای جواب، سوال خود نمی دانم به کجا بروم از کی

پریسم چگونه تضمیم بگیرم گاهی با خود می گویم کار من

جستجوی سوزن در ایامه ای اینجا باید در شهر

کردی دلم شهربی من خواهد براز آدم های دیوانه، آدم

هایی که دلیل بخندن، بی دلیل گریه کنند بی دلیل فریاد

بزندن ساعتها سکوت بکنند، آدم هایی که در یاد نیاشد زبان

چرب و نرم برای اختلاس کلاهبرداری، دادگاه...، آگاهی نداشته

باشند در شهرستان کلاته ای، دادگاه...، آگاهی نداشته

باشند چون آب پاک، زلال، صاف و بی ریا باشند از شما می

سليمان محمدی

فریاد نسل جوان حقیقت تلح

..... سليمان محمدی

هاست تا این فضای زیبا و معنوی را می بینم در نقشمند

شعر چون می زند

یک دانه ز تسبیح نماز سحرت را آرام بنام من محتاج بیاند

مرحوم بدرم در اتفاق به اصطلاح نشیمن یک دکور دارد که

دو دست لیوان و دو عدد دلچیزی آب و سه چهار تار خارت و

برت گذاشته و در طبقه ی پایین اش بدرم چند جلد کتاب که

حدوداً باززده چند جلد کتاب نمود چشم نوازی می کند یک جلد

کلام... مجيد چند جلد کتاب تر که شامل نوحه و

کتابهای مزاح هستند دو جلد بیان شهربار و یک جلد

حیدر بایان سلام و دیوان حافظ و گلستان و بوستان سعدی و

کتاب احکام...

از خودم می برسم آیا من فرزند گناهم؟ فرزند یک عشش

مهم چک و سفته های پدر، این خلاصه و مجموعه ای از کم

دیواری خانه ماست در یکی از روزها یکنفر از همسایگان

عفایش می شود آدم را بارگیری می کند و از دست

اداره می شود آمدند و بعد از کمی تمجید و تعریف از دو

فریادن دست رحمت به روح در گذشتن کوچک شد

آیا سهیل پدر تنان در یکی از بانک ها ضمانت وام را عهده

دار بودند و من در مقابل این مقصودش کوچ است... به

جمال یعقوب زاده ون شورفی

یاتخ و قنی دیگل دورون آیاقه

دولسواری مقاما ساتانا بیر باخ

دیردی روستم اولدو روم آغ دیوب

چاسینین بختی کیمی یاتانا بیر باخ

تویوغون بولون آلریدیخ داور

